

Betænkkelighed ved, hvad der af den sidste ærede Taler (Haffner) blev antydet om at overlade Sogneraadene en Indstillingsret i saa Henseende. Jeg har den Opfattelse af de forskjellige Valg, der efter de nu gjældende kommunale Anordninger foretages af Amtsrådene efter Indstilling af Sogneraadene, at den overordnede Stadsfæstelse som oftest kun er af formel Betydning, idet man aldeles væsentlig holder sig til de gjorte Indstillinger, og at Valget saaledes egentlig henlægges til den indstillende Autoritet. Ganske vist vilde der, naar Forholdet ordnedes paa den antydede Maade, i dette Tilfælde blive et større Antal at vælge imellem for Amtsrådene, men de Mænd, der bleve tagne, vilde dog i Hovedsagen være valgte efter locale Indstillinger og kom ogsaa derved under stærkere Indflydelse af dem, som fra først af havde indstillet dem. — Naar der mod Bestemmelserne om Formanden er blevet indvendt, at allerede det, at han kun havde een Protocol, meget ofte vilde standse Forretningerne, skal jeg kun dertil bemærke, at, hvis det maatte befindes hensigtsmæssigt, kan der jo ikke være Noget til Hindrer for at foreskrive, at Formanden skal være i Besiddelse af flere Protocoller, der skiftevis kunne benyttes.

Mod Lovudkastets Bestemmelse om, at Udlaanene kun skulle kunne skee mod første Prioritet, troer jeg, at der kun fra den første ærede Talers (Ulriks) Side er blevet gjort Indsigelse. Han syntes, at denne Bestemmelse var for streng. Hele Lovudkastet er jo imidlertid kun foranlediget ved en Trang til strengere og mere betryggende Bestemmelser for Udlaan af offentlige Midler, og jeg troer da, at man skal vogte sig for at tage fra, i hvad Lovudkastet foreslaaer, thi det kan da let være, at man kommer tilbage til den tidligere Tilstand. Det er ogsaa med Rette fra flere Sider blevet fremhævet, at den Fordeel, som man har ved at faae offentlige Midler tillaans, for Fremtiden vil være endnu større end hidtil, og at man derfor med Billighed og Ret kan fordrø større Sikkerhed derfor. Det maa ogsaa betænkes, at det ingen ringe Ulempe vilde være, om Midler, der i Virkeligheden ville blive uopfigelige fra den ene, fra Credi-

tors Side, let kunde ventes opsagte fra den anden Side, eller om Overformynderiet skulle blive nødsaget til at søge dem indtalte, fordi en foranstaaende Creditor forlangte den paa-gjældende Eiendom realiseret. Egesaa vel som Laanene i Virkeligheden blive uopfigelige fra Overformynderiets Side, ligesaavel bør man sørge for, at de blive uopfigelige, om jeg saa maa udtrykke mig, fra Debtors Side. — De samme Grunde tale ogsaa for at sætte et Minimum af 500 Rd. for Størrelsen af Udlaanene eller med andre Ord for at fastsætte, at der kun skal kunne udlaanes af deslige Midler i Eiendomme, der ere mindst 1,000 Rd. værd. Jeg kan i saa Henseende ganske henholde mig til, hvad den ærede sidste Taler (Haffner) anførte, at som oftest ville Eiendomme af en ringere Taxationsværdi ikke være skikkede til at være Pant for Udlaan af Overformynderiet. Der vil nemlig berunder som oftest kun henføre Eiendomme, ved hvilke enten Bygningerne eller Fabrikinventarium eller andre saadanne Gjenstande, hvis Værdier ere meget fluctuerende, ville udgjøre den væsentligste Bestanddeel, og det vil være Eiendomme, med hvis Vedligeholdelse og Conservation det i det Hele vil være vanffeligt at føre Tilsyn, — og i saa Henseende maa jeg bemærke, at hvad man end ellers kan sige til Fordeel for hele den nye Ordning, der er indført, saa troer jeg dog, at Tilsynet med Panterne vanffeligt efter den kan blive notagtigere end hidtil, hvor omhyggeligt man end ellers maatte udarbejde de Instructioner, der vilde være at udfærdige.

Det er blevet fremhævet som en Mangel ved Lovudkastet, at de i dets § 6 behudede Instructioner ikke ledsage samme; dette berøer imidlertid efter min Opfattelse tildeels paa en Misforstaaelse af, hvad der skal indeholdes i disse Instructioner. Hvad de skulle gaae ud paa, er, efter min Mening, nærmest at foreskrive et Slags Schema eller en Form for Taxationsforretningerne og for de Oplysninger, som ved disse Forretninger skulle forelægges. Det er i Motiverne anført, at det ganske vist kan være til væsentlig Fordeel for den langt horte boende Laanebestyrelse at have saadanne Momenter at støtte sin Dom over Eiendom-